

N:o 1047

Keskiviikkona, 6 p:nä joulukuuta 1944.

I t s e n ä i s y y s p ä i v ä n ä 6.12.44.

Motto: Jälkimaailma, seiso vakaana
omalla pohjallasi, äläkä
luota vieraan apuun.

Nykyinen ajankohta 28. itsenäisyyspäivää viettäessämme on erittäin sopiva. Juuri nyt me tarvitsemme kouriintuntuvaa merkkiä isäntämielellemme. Tilanne on vaikea. Mutta masennuksen tilasta herättäköön meidät tämä suuri juhlapäivä. Me emme tule olemaan kenenkään mielivallan alaisia, vaan olemme vapaita miehiä vapaassa maassa.

Miten samanlainen olikoan asemamme tänä päivänä 27 vuotta sitten. Suomen nuori valtio oli silloin kehdoissaan ja monet vaarat vaanivat sitä silloinkin. Onneksi oli miehiä, jotka pystyivät johtamaan kansansa tuon vaikean ajan yli siksi kunnes viimeinenkin synkkä pilvi katosi Suomen tulevaisuuden yltä.

Onko Suomen valtioruumis nyt vaipumassa hautaan? Ei totisesti olekaan. Sillä nyt jos koskaan on valtiolaivamme peräsimessä mies, joka varmasti ohjaa meidät läpi koettelemusten karikon. Antaamme Suomen Marsalkan huolehtia valtiota koskevista asioista. Meidän tehtävämme on vain presidenttimme ja hallituksen jäsenten antamien ohjeiden mukaan toimiminen. Kun me tinkimättä noudatamme heidän määräyksiään ja olemme täysin kuuroja muille vierasperäisille yllytyksille, niin siten me varmasti parhaalla mahdollisella tavalla palvelemme isänmaata.

Niin, isänmaa kutsuu meitä kaikkia. Me emme saa nyt rauhan tultua ryhtyä lepäämään laakereillamme, vaan meidän on tehtävä ahkerasti työtä. Jälleenrakennus on pehtava käyntiin, ja tämä meidän on saatava jälleen kukoistamaan. Lukuiset sotavot ja -lesket tarvitsevat nyt apuamme, kun he ovat menettäneet huoltajansa ja turvansa. Sotainvaliidiit ovat myös huolenpitoamme, sillä heidän taakkansa on useinkin nilteä ylivoinainen kantaa. Nämä pyhät velvollisuudet kannustakoot meitä nyt alkavassa suuressa työkomppailussa.

Mutta ennenkaikkea meidän on oltava yksinäisiä. Yksinäisesti suomalaisia, siinä on meidän valtioonme ydinajatus. Erinäisyyden rotot eivät saa nakertaa ja tuhota valtioruumistamme. Suomalaisuuden ajatus yhdyssiteenä mekin muodostamme voimatekijän, jota suuretkin valtakunnat kunnioittavat. Mutta eripuraisina ne varmasti pian joutuisimme suurten ja mohtavien jalkoihin. Meillä ei ole varaa menettää ainoatakaan yksilöä vihollisillemme, sillä ne emme voi syntyneitä lovia mistään täyttää.

Mutta vaikka kaikki ajatukset ovat nyt suuntautuneet tulevaisuuteen, emme silti saa unohtaa sankarivainajiamme. Olkoon tänään kaikki sankarihoidot kukin koristetut, sillä niitä miehiä on meidän kiittäminen nykyisestä vapoudestamme.

Vannokseemme itsokukin tänä itsenäisyyden päivänä pyhä valominä outon sotavot ja -leskiä, avustan sotainvaliideja kykyini mukaan. Sankarivainajat eivät haihdu muististani, ja uhraan jokaisen ajatukseni vain omien isänmaani Suomen parasta ajatellen.

E/JR 7 Val.cu.